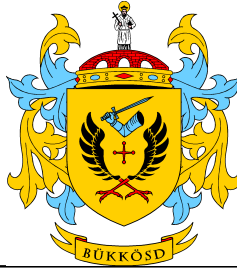

Bükkösd

Falulap

Június első vasárnapja a Pedagógusok Napja

Szép ünnepeink közé tartoznak azok, amelyek a családdal, a gyermekeinkkel kapcsolatosan fogalmazzák meg a köszönet, a hála érzését a tavasz végén, nyár elején: Anyák napján édesanyánkat, nagymamáinkat köszöntjük még felsorolni is lehetetlen, mi mindenért, Gyermeknapon az utódainkat halmozzuk el sokféle jóval, játékkal és édességgel, a Pedagógusok Napján óvó néniket, tanító bácsikat köszöntenek jobbra csak a gyerekek, s jobbra csak egy szál virággal. Nem mintha ez nem volna kedves gesztus, mégis azt mondom: Álljunk meg egy szóra, egy gondolatra!

Már felnőttként kinek ilyen, kinek olyan emlékei fűződnek az első óvodai vagy iskolai napokhoz: a tiszta, világos termekben kedves, mosolygós, szép frizurájú óvó néni, tanító néni fogadta gyermekünket, aki ahhoz mérten, hogy mit hallott korábban az óvodáról, iskoláról, félve vagy éppen bátran lépett be a kapun. Mi pedig rábíztuk Valakire féltett csemeténket, aki korábban csak tőlünk függött, csak ránk hallgatott, mi voltunk számára a másolható minta. Elindítottuk egy úton, az önállósodás útján, amin jó esetben nincs visszalépés, s csak remélhetjük, hogy ehhez a kiválasztott Pedagógus személyében megfelelő, sőt kiváló Társat kaptunk. Nem vé-

letlenül írom nagy kezdőbetűvel ezeket a szavakat. Vajon érezzük-e, mi szülők, hogy mennyi feladatot, pluszmunkát vesznek le vállainkról a pedagógusok? Azt az időt, amit a gyermekünk otthonainkon kívül tölt el, szinte mindent a pedagógusok társaságában tölti, legyen az óvoda, iskola, napközi, szakkör, kézműves foglalkozás, táncsoport, úszásoktatás, délutáni korcsolyázás vagy túrázás, foci-edzés, Sting-koncert vagy egyéb. Egy látható és láthatatlan szerződés van köztünk, szülők és pedagógusok között: amit mi már nem tudunk megadni, azt megadják ők, amire nekünk már nincs hatásunk, arra hathatnak ők, amin mi már nem tudunk változtatni, azt megváltoztathatják, alakíthatják ők. Ezért nagy az Ő felelősségük. Mert akit mi a gyermekünknek nevezünk, az a pedagógus gyermeke is, s általunk az egész nemzet gyermeke. S nem csak a nemzeté, de felnőve az egész világé. Tudjuk-e, átérezzük-e mindennek a súlyát? Azt, hogy milyen példát, milyen mintát mutatunk a gyermekeinknek nap, mint nap? Azzal, hogy Ők ezt a hivatást választották, a nevelés jó részét átvállalták tőlünk, szülőktől, felelősen döntöttek nemcsak a saját, de mások sorsáról is! Azzal, hogy saját meggyőződéseiket, tanításiukat elültetik gyermekeink gondolataiba, a világ sorsát is alakítják. S ezért a munkáért tisztelet jár nekik, nem csak az ünnep, de egész életük miatt!

Tisztelettel: egy szülő

Bükkösd Község Képviselőtestülete
2004. június 17-én, csütörtökön 18.³⁰-kor, a Sportcsarnokban
LAKOSSÁGI FÓRUMOT

tart, melynek témája:

A településrendezési terv ismertetése, a népszavazással kapcsolatos teendők.
 Megjelenésükre feltétlenül számítunk!

Bükkösd Község Képviselőtestülete
2004. június 25-én, pénteken 18.³⁰-kor, a Sportcsarnokban
LAKOSSÁGI FÓRUMOT

tart, melynek témája:

Bükkösd sportkoncepciójának ismertetése, megvitatása, a jelenlegi helyzet és a jövőbeni lehetőségek elemzése. Várjuk mindazokat, akiknek a témával kapcsolatban igénye, véleménye, javaslata van!
 Megjelenésükre feltétlenül számítunk!

Lakossági vélemények a cementgyárról

Tisztelt Olvasók!

Az előző számban is hangoztattuk, hogy helyet adunk a Cement kérdéskörben íródott lakossági hozzászólásoknak. Erre a célra a lap 6 oldalas kapacitásának 1/3-át szántuk, vagyis 2 oldalt. Mivel az áprilisi szám nem jelent meg, és több hozzászólás is érkezett a szerkesztőségbe, ezért ezt a terjedelmet a duplájára növeltük, és így több hozzászólást is közre tudunk adni. Ezek természetesen mind lakossági hozzászólások. A többit az érdekelt szervezetekre bízuk, és az ő hírleveleikben olvashatnak másfajta információkat. Reméljük, hogy mindenki hasznára válnak a „falunkbeliek” gondolatai!

Volcsányi Gábor

Kocsis Krisztina hozzászólása:

Három kislányom van. Ezért hiszek egy szebb jövőben – hinniem kell benne. Hiszek a fejlődésben; a fenntartható fejlődésben. Néhány ember üzleti érdeke szemben egy térség; egy közösség érdekeivel; egy dombság tönkretételével. Ez nem fenntartható fejlődés. Éppen ezért a Strabagnak környékünkön helye nincs!

Érveim:

1. A térségben a már meglévő cementgyárak az igényeket jócskán ki tudják elégíteni. Tehát még egy cementgyár létesítése e szempontból is indokolatlan. Hacsak! Nem a tervezett hatalmas Észak- és Dél-Európát összekötő autópálya miatt kívánnak idetelepülni. És ezért kívánják lerombolni és elhordani dombjainkat.
2. Új munkahelyek? Az ígéretek szerint ez egy rendkívül korszerű üzem lesz. Számítógépes vezérlés, modern gépek stb... A falugyűlésen elhangzott, hogy segéd- illetve betanított munkásokra szinte nem is lesz szükség; mondták azt is: „Lehet képződni! Tanulni!” Éppen a magas gépesítettség miatt kevés munkaerőt alkalmaznak majd a szakképzett munkaerőből is. Tehát nem lesz új munkahely, főként nem a szakképzetlenek számára!
3. Az iparűzési adót a kormány a tervek szerint központilag kívánja elosztani, éppen a fejletlen térségek lehetetlen helyzete miatt. Tehát várhatóan mire a cementmű felépülne, nem a mi településünk kapná az általa befizetett adót!
4. A légszennyezettség növekedne! Mivel az uralkodó szélirány északi, a mi

településünkre ülepedne a cementgyár által kibocsátott szennyező anyagok 90%-a. Mert sajnos mindenképpen szennyezi a környezetet! A teherautó-forgalom is a többszörösére, sokszorosára nőne. Tovább növelve a légszennyezést, megkeserítve nem csak az út mentén élők életét.

5. A balesetveszély növekedne! Mindannyian tapasztalhatjuk, hogy a kőbánya miatt is már megnövekedett a teherautó-forgalom. A pótkocsis monstrumok bizony sokszor nincsenek tekintettel a sebességhatárookra, sem az úton közlekedő kerékpárosokra, gyerekekre. A növekvő forgalommal nőne a gyermekeinket veszélyeztető balesetek lehetősége.
6. Növekedne a légúti megbetegedések száma! A növekvő légszennyezettséggel egyenes arányban nőne az allergiások, asztmások, egyéb légúti megbetegedések száma illetve a már meglévők súlyosbodnának! Nem véletlen, hogy az ilyen megbetegedésben szenvedő gyerekek szülei a városok szennyezett levegője miatt vidékre költöznek, remélve gyermekük állapotának javulását.
7. Romlana az utak és a házak állapota! A falun átdübörgő forgalom tovább rongálná az amúgy is szinte járhatatlanná vált útjainkat, melyeket nem ilyen mennyiségű és súlyú autókra terveztek. Tovább fognak repedezni az út melletti lakóházak a folyamatosan elhaladó nehéz gépjárművek hatására.

Kocsis Krisztina hozzászólása (folytatás a 2. oldalról)

8. Kedvezőtlen mikroklíma-változásra számíthatunk! Völgyünk É-D-i fekvésű, s mint mindannyian tapasztaljuk meglehetősen huzatos. Nos! Ha északon tovább bontják dombjainkat, még inkább védtelenek leszünk az elemekkel szemben is. Télen erősebben fújna a szél, nagyobb lenne a fagyveszély, csökkenne a hőmérséklet és a hőérzetünk. Többet kellene fűtenünk. Nyáron is számítanunk kellene a szél erősödésére, mely híres szárító hatásáról. Többet kellene öntöznünk is.
9. Mi lesz, ha a Strabag érdekei úgy kívánják, hogy bezárják a cementgyárat? Mondjuk ha már befejeződött az autópálya építés; 5-10-15 év? Itt hagynak egy megcsonkított tájat!! Megcsonkított otthonokat... Ami soha többé nem lesz olyan szép, mint amilyen előtte volt! Mit amilyen szép most! Mivel tölti fel az elhordott dombok helyét? Hulladékkal?? Akkor mi lesz a vizeinkkel? Mit iszunk majd?
10. A média szerint a Strabaghoz hasonló környezetromboló üzemek az osztrák államtól támogatást kapnak, hogy ne otthon tegyék tönkre a szép osztrák he-

gyeket, hanem külföldön (pl.: itt) folytassák tevékenységüket!! Tehát a mi tájainkat tegyék tönkre... Hát ez bizony nem szép dolog...! Remélem, hogy falunk felelős vezetése talál más megoldást a település fejlesztésére, hiszen számtalan pályázati lehetőség van már, főként az ilyen elmaradott térségeknek, mint a miénk. Nem hiszem el, hogy az az egyetlen út, hogy eladjuk magunkat.

Úgy gondolom, hogy képviselőink és polgármesterünk bizonyos koncepció alapján jelöltették magukat... Jó lenne, ha ez a koncepció a falu érdekeit szolgálná, hiszen értünk tartoznak felelősséggel, a mi érdekeinket kell, hogy szolgálják!!! Minket kell képviselniük! Ennek a cementgyárnak itt semmiképpen nem szabad létrejönnie!!!

Nem hagyhatjuk, hogy tönkretegyék évszázadok természetes folyamatát a magántőke érdekei. Nekünk szülőknek úgy érzem kötelességünk megvédeni otthonunkat utódaink számára. Nagyon remélem, hogy unokáim is látni fogják szép egészséges vidékünket! Hiszen mi, csak kölcsön kaptuk a Földet.

Kocsis Krisztina

Héda Ferenc hozzászólása:

Én, Héda Ferenc (volt) bükkösi (megyei) lakos folyamatosan olvasom a különböző társaságok leveleit. Érdekes olvasmány - élményeim voltak. Erről az oldalról is, illetve a másiról is. A CEMENTMŰ dolgot objektíven próbálok nézni.

Tekintettel arra, hogy Bükkösd az elmúlt 14 (a rendszerváltás) azaz tizennégy év alatt komolyabb fejlődést (kormánytól függetlenül) felmutatni nem tudott, akkor ha adódik lehetőség bármilyen tekintetben URAM bocsá', „ami a seggünk alatt van”, azt használjuk ki. Szerintem örülnünk kellene, hogy egy ekkora cég ilyen szerény falut „pécizett” ki. Természetesen a fent említett természeti adottságaink miatt, ha csak minimum 100 embernek adnak hosszú távon munkát, akkor sem az önkormányzathoz, az RMKK-hoz járnak segélyért. (Mert ugye ez sem tetszik!)

Az emberek dolgozni szeretnének, ha „piramis-építés” folyrna, akkor is lenne rá jelentkező. Hozzá teszem Bükkösdről, itt helyben. Ezt a

gyárat az írások szerint 6 év alatt építik fel. Úgy gondolom, hogy ennyi idő alatt majdnem egy korosztály felnő, akiket ki kell iskoláztatni, felnevelni, és ők a mi gyermekeink. Ezen tények mellett csodálkozunk, hogy az én korosztályom (1970-72-ben születettek) nagy része elhagyta a falut? Messziről füttyülve a tájra, illetve az eddig kihasználatlan természeti adottságokra, mert megélni szerettek volna, amit itt helyben nem tehettek meg. Kaptunk egy lehetőséget, hogy talán a falu nem öregszik el, a fiatalok nem vándorolnak el, mert bükkösi eladó házakat nem városi idős, hanem huszonéves korosztály vásárolná meg. Használjuk ki, mert nem biztos, hogy lesz még lehetőségünk!

Magánvéleményem: Ne ítéljen senki úgy, hogy „két dudás nem fér meg egy csárdában”, mert én úgy gondolom, hogy ha a „szidott, szapult” teherkocsik vezetői, utasai egy másik (bükkösi) presszónál kávéznának-söröznének, az adott üzlet tulajdonosa a CEMENTGYÁR MELLETT voksolna!!!!

Héda Ferenc, 06 20/340-3777

Lovász János hozzászólása:

Tisztelt Olvasó!

Élek azzal a lehetőséggel, amit a Bükkösi Falulap felkínált egyik előző számában, miszerint helyet adnak a tárgyilagosan megfogalmazott lakossági hozzászólásoknak a tervezett cementgyárral kapcsolatban.

Lovász János vagyok, 2000. Augusztusában költöztünk Bükkösdre Budapestről.

Az, hogy a táj szépsége, a jó levegő, és a viszonylagos nyugalom miatt választottuk új otthonunknak ezt a vidéket, - az egy személyes dolog.

Az, hogy én magam indokolatlannak tartom egy új cementgyár építését akkor, amikor a már működő gyárak kapacitása sincs kihasználva - az is csak egy személyes vélemény.

Igaz, az is csak (jogi) „személyes” vélemény a Strabag Rt. részéről, hogy ők bizony ennek ellenére igenis tudnának profithoz jutni ebből a feleslegesnek látszó cementből. Azt pedig mindenki bízza rájuk, hogy hogyan. Ha vezéráldozattal – mint a sakkozók-, akkor vezéráldozattal. Csak hogy jelen esetben az a vezér, amit ők valójában feláldoznának, az nem az övék!

A „foglalkoztatottság javítása” meg a „korszerű technológia” meg az „infrastruktúra fejlesztése” (igaz, ez utóbbit az állammal csináltatnák!), szóval ezek szerintem csak a csúnya menyasszony szép ruhái, mindenek előtt: a fátyla. És még itt vannak az „ellenőrizhetően egészségügyi határértékek” alatt maradó károsító tényezők! Ez az a téma, amelyről sokkal több, mondhatni élet-tapasztalatom van a helybeli emberekhez képest. A

következőkben leírtakkal szeretnék segíteni a felelős véleményalkotásban. Budapesten, a X. kerületben, kertes családi házakkal beépített környéken laktunk, egy kétszer egy sávos főútvonal mellett. Mikor a házat a nagyszüleim építették, igen csekély forgalmú út volt. Még az én gyermekkoromban is a 10-20 percenként járó autóbusz tette ki a forgalom javát. A kerítésünk és az út között, úgy 15 méternyi füves terület volt, azon fociztunk. Mikor a kisfiunk megszületett, már jelentős volt a forgalom, de számunkra még sokkal jelentősebbek a forgalom hatásai. A kert gyümölcssei érésük javában is csak a szürke árnyalatait mutatták. A szőlőt kivágtuk hát, helyét befűvesítettük, az legalább szép zöld volt. Csak hogy a forgalom nem csak porral, korommal és kipufogógázzal jár. Hanem zajjal is. És nem kevés. Az ember viszont alkalmazkodik. Amíg bírja. Az ablakokat körbetömítettem, az üvegeket kicseréltem hangszigetelésre. Így aztán lehetett csukott ablakok mellett tévét nézni. (Azt, hogy a konyhaszekrényben zörögnek a tányérok, mikor egy nagyobb autó elmegy, azt meg lehet szokni.) De a pázsitot nemigen élveztük, mert a kertben csak foszlányosan értettük egymás szavát. A régi szép vaskerítésre meglehetősen csúnya, tömör deszkapalánkot szereltem, sajnos, gyakorlatilag semmit nem javított a helyzeten. A gyereket hintáztattam, szólt hozzám, de csak akkor értettem, ha megállítottam a hintát és odahajoltam. No, ezt már nem akartam megszokni. Pedig a zajszint az egészségügyi határérték

alatt volt. Meg a forgalom is. (Azt időnként számlálták, az útburkolatot pedig rendszeresen javították)

Az egészségügyi határértékeket - mint az tudható- nem közvélemény-kutatással állapítják meg, hanem szigorú, mindenre (?) kiterjedő orvosi vizsgálatok alapján, precíz műszerek segítségével: mi az, amit huzamosabb ideig túléli egy Átlagember. (Aki ezt nem bírja károsodás nélkül, az átlagosnál gyengébb. Azon majd segítenek az orvosok, a pszichológusok, a jogászok vagy a biztosítók- hisz ők értünk vannak.) Bevallom, engem nem mindig nyugtat meg teljesen, ha egy műszer egyértelműen meghatározza: ezt egy átlagembernek ki lehet bírni. Például a fővárosban vannak olyan műszerek néhány kritikus légszennyezetséggű helyen, amik mutatják a levegő káros anyag tartalmát, százalékos arányban az egészségügyi határértékhez képest. Azokon még 80 %-nál magasabb értéket nem láttam akkor sem, mikor én már feltekert ablakokkal autóztam a fojtogató (nem túlzás!) szmogban, a kinti +35 C fok ellenére.

Nem vagyok jövőbelátó. Nem tudom, milyen lenne a vidék helyzete a cementgyár hatásainak összességével. Azt viszont tapasztalatból tudom, hogy az út mellett sem ember, sem növény, sem épület nem maradna egészséges. Ez tény!

Tisztelettel: Lovász János

(2004. 04. 18.)

Simonyi Emőke hozzászólása:

El vagyok képedve...

Pécsi vagyok, Uránvárosban éltem, a lakásom most is megmaradt, bár 4 éve helyben lakom, és hosszú távon maradni is szeretnék. Élveztem a Pécsi Vízmű szennyvízderítőjének bűzét, amely a vásártértől indulva belengte a város nagyobbik felét, sőt „jó” széljárás esetén a Bőrgyár kellemetlen szagát is. Jó néhány éve megoldották ezt a problémát, de – érthető módon – bizalmatlan vagyok az ipartelepekkel kapcsolatban. Így nem örülök a cementgyár ötletének sem, - mégis, ha felelős állampolgárnak érzem magam, igyekszem felelősen is gondolkodni.

Mi az, ami egyértelmű jelenleg?

- A kőbánya a Strabag tulajdona, ezt a bányát *mindenképpen* művelni fogja, és a követ elszállítja, úgy, mint eddig.
- Az Önkormányzat a gyár telepítéséhez kizárólag úgy járul hozzá, hogy megépül az elkerülő út. *Ha tehát megépül a gyár (mert lesz elkerülő út), akkor a falut nem terheli sem a gyár, sem a bánya szállítási forgalma, - ha nem épül gyár, akkor a követ továbbra is a településen keresztül fuvarozzák.*
- A szigorú, EU tagállamokra nézve kötelező környezetvédelmi előírásoknak meg kell felelni.
- Kb. 100 helybéli, vagy környékbeli lakosnak munkalehetőséget kínál.
- A koldusszegény Bükkösdnek komoly bevétele lehet, amivel fejlesztésekhez foghat.

Tiltakozni természetesen állampolgári jog, - de hogyan lehet az, hogy hazugságokkal traktálják a lakosokat, és a képviselőket becsmérő állításokkal bombáznak bennünket a tiltakozók? És hogyan lehet az, hogy a helyi önkormányzat mindezt némán tűri?

Mire utalok?

- A Zöld Völgyért Egyesület kiadványaiban a Strabag munkatársait úgy állítja be, mint akik(et) jó pénzért megvásároltak azért, hogy félrevezessenek bennünket. - Ugyan kire tartozik, milyen fizetések vannak a Strabagnál? Milyen **alátámasztott tények** alapján állítja bárki, hogy hazug adatokat adnak meg? Miért, milyen konkrét adatokra támaszkodva kéne hinnem a tiltakozóknak? Azért, mert a beremendi gyár szennyezett? De könyörgöm: olyan működő gyár mérési adatait tessenek elém tárni, amely ugyanolyan, vagy a lényegét illetően azonos azzal, amit ide terveznek! Amely megfelel a mai előírásoknak! Vagy hitelt érdemlően mutassák be, hogy a kényes Nyugat-európai lakosok miként vélekednek egy ilyen gyárról.
- A tiltakozók szerint helyieket nem foglalkoztatnak majd. Honnan tudják? Megsúgták? Ugyan miért ne lehetne a most tanuló helybeli fiatalokat tervszerűen olyan szakmák felé irányítani, amelyekre szükség lesz? Azt tapasztalom, sok a helyi munkanélküli. Miért ne lehetne átképezni őket? Nyugaton 3-4 szakmaváltás nélkül már nem lehet megúszni, - itt tartunk mi is. Hogy a helyiek nem akarnak majd dolgozni? - Nos, ez nem a gyár hibája. Bár miért tételezzük fel a legrosszabbat a falunkbéliekről? Ha pedig ide települnek majdani gyári dolgozók, - hát az miért baj? Tilos? Nem jó, ha itt fizetik jövedelemadójukat?
- Állandó hivatkozási alap a turizmus. Tessenek megmondani, hol van itt turizmus? Mindenki tudja, hogy a turisztikai beruházások irgalmatlanul sok pénzbe kerülnek, viszonylag lassan térülnek meg. Ráadásul ami nyereséges lehet a magyar turizmusban, az a gyógy - és/vagy wellness turizmus, de önmagában ezek se tudnak működni, egyéb programok és szolgáltatások kellene, amik vonzzák a turistákat. És még ezeket is módjával lehet eladni a piacon: pl. Baranyában Harkány mellett már nem tud megélni Szigetvár.
Falusi turizmusra hivatkozni egyszerűen cinizmus. Ki foglalkozna vele? Azok, akiknek van munkájuk, és eljárnak dolgozni?
(folytatás a 6. oldalon)

Simonyi Emőke hozzászólása (folytatás az 5. oldalról)

Vagy a kisnyugdíjas helyiek, vagy akik szociális támogatásokból élnek, ahogy tudnak? Mit jelent a bükkösi ökoturizmus? Mi az a különlegesség, ami miatt vendégéjszakát is itt töltenének az idelátogatók?

És ha mégis idejönnek, - hát mit kapnak? Szeméthegyet a falu határában. Műanyag -és fémpalackokat az utak mentén, piszkos, elhanyagolt vidéket, derékig érő gázt, és ha mégis sétálnának a langyos esti melegben, bizony lenne élményük: észlelnék, hogyan nyomják ki bűvárszivattyúval egyes házakból a derítő tartalmát.

Ha valaki a saját székletének és vizeletének szagát akarja élvezni, - hát tegye. De miért kell pl. nekem is szagolnom ezt a bűzt? Úgy tudom, ez komolyan szennyezi a környezetet. Nem értem: a környezetért aggódók a falut ellepő nem lebomló szemét és az utcára kinyomott fekália ellen miért nem tiltakoznak ilyen hevesen? Hogyan lehet hiteles a tiltakozás így?

- Milyen akció az, amikor a témában teljesen felkészületlen „aktivisták” jönnek aláírást gyűjteni? Nálam háromszor jártak. A rábeszélő szöveg mindig a következő volt: „ez nem lesz jó nekünk, mert csak 10-12 embert foglalkoztatnának, és sok lenne a piszok.” Na, ez aztán a tájékozottság. Az utolsó alkalommal elfogott a méreg, és azt mondtam, nem örülök a gyárnak, de a korrektséghez az is hozzátartozik, hogy a falunak bevétele lenne. A válasz azonnal jött: az EU-ban nincs iparűzési adó. Na és? Az EU-ban nincs egységes adórendszer! Viszont van egy egységes alapelv: a szubszidiaritás elve, amely azt jelenti, hogy a helyi bevételek nagyobb része helyben marad. Ha nem iparűzési adó, akkor más jogcímen. (Mellesleg a pénzügyi kormányzat már dolgozik azon, hogy hogyan lehet megvalósítani a nagyobb helyi bevételt, -más elnevezés alatt!)
- Az olyan nevetséges vádakra nem is térek ki, hogy a Strabag profitot akar. Hát persze, hogy azt! Ez a gazdasági élet mozgatója. Ha eddig nem vette volna valaki észre: kapitalizmusban élünk. Mi másért fektetné be valaki a pénzért, mint haszonért? Lehet nem szeretni a profitot, lehet nem szeretni a tőkét: ha nincs, akkor fejlődés és gyarapodás sincs. A belőle beszédett adókból aztán lehet működtetni a profitot nem hozó, de szükséges ügyeket, mint pl. az oktatást, szociális ellátást.
- Az azonban elképesztő, sőt felháborító, hogy a tiltakozás hevében olyan kijelentéseket vetnek papírra, amelyek bűncselekményt valósítanak meg. A képviselőkről olyan képzetet kelt, hogy meg vannak vesztegetve. Ez szerintem már nem is rágalmazás, hanem *hamis vád*, hiszen a megvesztegetés bűncselekmény! Személyiségi jogokat sért az, hogy nyilvánosságra hozták, ki írta - és ki nem írta alá az íveket. A képviselők és a Strabag munkatársainak jó hírnevét többször és súlyosan megsértették. *Egy jogos és méltánylást érdemlő cél*
- - *t.i. a környezetért való aggodás, annak megvédése - nem ad felhatalmazást senkinek sem arra, hogy mások becsületét csorbító kijelentéseket tegyen, bűncselekmény megvalósításának gyanúját keltse egy közösségben! A jogos cél nem szentesíti a jogtalan eszközöket!*
- Nem értem az Önkormányzatot sem. Miért kussol? Miért nem tájékoztatja tényszerűen a lakosságot? Ha az alkalmazásában álló közmunkás munkaideje alatt aláírásokat gyűjt, - ezt miért teheti következmények nélkül? Ezzel a lapítással csak azt éri el, hogy egyrészt egyre méltatlanabb és durvább támadások érik, másrészt az emberek úgy működnek, hogy amit sokat hallanak - cáfolat nélkül, - egy idő után el is hiszik.

Van minta erre a viselkedésre: naponta halljuk a képviselőket, akik egymást tolvajozzák, hazaárulózzák, becsmérlik. De muszáj nekünk a honatyák színvonalára süllyedni?

Dr. Simonyi Emőke

Kilián Imre hozzászólása:

Szent kötelességünk

Ezzel utasította el a demokratikus mozgalmak indítványát a lelkiismereti okokból történő szolgálat-tagadás legalizálására, meg a Varsói Szerződésből történő kilépésre vonatkozólag Berecz János elvtárs úr valamikor a nyolcvanas évek közepén, aki akkor az Országos Béketa-nács által szervezett egyik békekonferencia levezető elnöke volt. Azóta természetesen igen sok víz és más alkotóelemek is lefolytak a Dunán, a Tiszán vagy éppen a Dráván. Az akkori követelések pár év múlva maguktól megvalósultak, a levezető elnök férfiúról azóta politikai környezetben mintha kevesebbet hallanánk, de az idézet forrásaként tisztelt legnagyobb magyar neve bizonyos nem fog ilyen gyorsan a feledés homályába merülni.

Honvédelem vagy természetvédelem? Mire szólít fel Széchenyi, mi a kötelesség tartalma ma, a harmadik évezred küszöbén? Várható-e a határokon átnyúló támadások, amelyek hazánkat fenyegetnék, és amelyek ellen védekeznünk kell?

A Zengőn szervezett engedtlenségi akciók során Lányi András író a kérdések egy részére választ adott. Léteznek a magyar föld elleni, a határokon átnyúló fenyegetések, ilyen pl. a verespataki aranybánya, a Dunacsúnynál eltérített és csak Bős után országunkba ismét visszavezetett folyó, de akár a Dráván Novo-Virjénél tervezett síkvidéki erőmű is. A fenyegetést azonban nemcsak kívülről, külső országból kell keresni.

Fenyegetnek azok, akik a föld és a kultúra egységességét akarják megbontani. Fenyegetnek azok, akik a Természet rendjébe avatkoznak be. Fenyegetnek azok, akik az ezeréves településszerkezetet bontják meg, vagy akik az évmilliós természeti értékeket teszik tönkre.

„Szent kötelességünk.” A legnagyobb magyar felhívása a korábbi időkben akkor vált különösen érvényessé, ha a falu határában megjelent az ellenség, török vagy tatár, német vagy orosz csapatok, akik a falu kifosztásával vagy felégetésével, lányok-asszonyok meg-erőszakolásával, gyerekek elhurcolásával igen komolyan veszélyeztethették a falu nyugalma, és a polgárok életét. Mára az a hagyományos fogalom megváltozott, kibővült. Az is előfordulhat persze, hogy rossz országba, nem a megfelelő állampolgárságú szülőktől születvén török vagy tatár csapatok helyett testvéri amerikai vagy angol repülőgépek zajára ébredünk, akik a „szabadságnak” is nevezett ideológia jegyében a nekik nem tetsző viselkedést próbálják szőnyegbombázással befolyásolni.

Ez azonban csupán a jéghegy csúcsa. A korábbi gyarmatosító háborúkhöz hasonlóan a világban, és hazánkban is alacsony intenzitású, de folyamatos hadviselés folyik. Hogy ki vagy mi ellen? A másik fél ellen, akárcsak a gyarmatosítók tették, a kicsik, a gyengék, a magukat megvédeni nem tudók, a Természet ellen. Először nem is mindjárt repülőgépekkel és bombákkal jönnek, hanem menedzserekkel. A menedzser – régebben intézőnek vagy számadónak is nevezték, – onnan ismerzik meg, hogy messziről jön, sok pénze van, még többet ígér, és bár senki se hívta, semmi olyat nem tud mondani, amit ne tudnánk már, a mi életünkről viszont garantáltan nincs halvány fogalma sem. A menedzserek mögött általában túlméretezett szervezetek állnak, amelyeket bár emberek hoztak létre, azokat többé nem ellenőrizhetik, mert azok a saját embertelen mozgástörvényeik alapján működnek. A mozgástörvényeik lényege pedig a nyereségmaximalizálás, amely viszont csak a

maga állította törvényeket tiszteli. Hallhattunk, olvashattunk már az észak-amerikai indiánok földjén megjelenő cilinderes olajügnökökről, akik az indiánokat vadászmezőikről elűzték, létalapjukat megszüntették, rezervátumokba zárva életformaváltásra kényszerítették. Ilyen ügnökök pedig ma is léteznek: a helyi ipart a versenytárs által felbékelt felvásárló, majd bezáró, vagy „csupán” a természeti értékeket gyorsan elvinni, átalakítani, tönkretenni akaró intézők képében.

„Szent kötelességünk a haza védelme.” – mondotta a legnagyobb magyar. Arra a kérdésre, hogy ki ellen kellhet védekeznünk, az évezredek alkotmányunk adhat vonatkoztatási pontokat. Az „ellenmondás és ellenállás jogáról és kötelességéről” szóló cikkely szerint mindenki ellen, akik az alkotmányt nem tartják tiszteletben. Ha ez egy nemzetek feletti cég magyar leányvállalata, akkor az ellen. Ha egy katonai szövetség nevében fellépő magyar minisztérium, akkor az ellen. Ha a saját választott kormányunk, képviselőnk, polgármesterünk, akkor az ellen. Tizenöt éve sokan vádolták a nagymarosi tiltakozókat azzal, hogy negatív a tevékenységük, hogy csak tiltakozni tudnak, de nem tudnak valamit létrehozni. Néhányan kivonultunk tehát a fővárosból, és elkezdtünk falut építeni. Itt, Gyűrűfűn, a világ közepén, olyan helyen, ami akkor eléggé eldugottnak, távolinak tűnt ahhoz, hogy elég legyen csak az építésre koncentrálni.

(Folytatás a 8. oldalon)

Kilián Imre hozzászólása (folytatás a 7. oldalról)

Aztán jöttek azok a meglepetések, amelyek a „honvédelem” kifejezésnek új értelmet adtak. Először az M65-ös autópálya vonalterve, amelynek négy alternatívájából kettő a gyűrűfői falu határában húzódott volna. A kérdésben tudakozódni próbáltunk a tervek készítő Tetthely pécsi Kft-nél, akik érdeklődésünkre nem

választak. Bár az M65-ös nevezetű autópálya már teljesen bizonyosan nem a mi határunkban épül meg, de a távlati tervekben, 2020-ig még mindig tervben van gyűrűfői autópálya, mint azt a cég pécsi Köztársaság téren elhelyezett hirdetőtábláján bárki megtekintheti.

„A haza védelme szent kötelességünk.” Ha tehát a Honvédelmi Minisztérium a Zengőre lokátort kíván építeni, akkor nekünk is ott a helyünk. Ha a STRABAG

cementgyárat létesítene a falunk határában, akkor azzal a nyugalomunkat fenyegeti. Ha a saját vezetőink a döntésünket nem fogadják el, azzal maguk támadnak ránk, a döntéseket meghozókra, vagyis saját választóikra, nekünk pedig kötelességünk fellépni a hitszegő vezetők ellen. Ezért jöttünk el ide, Bükkösdre, és csak remélhetjük, hogy ezúttal az ezeréves módszerekkel (hogy kaszára és kapára kapunk) nem kell élnünk.

Megalakult a Bükkösdért Természetvédelmi és Emberjogi Egyesület

Bizonyára többen észrevették, hogy az utóbbi néhány napban voltak és vannak olyan „bátor” emberek, akik ablakaikban figyelemfelkeltő sárga és narancsszínű papírokon az alábbi szövegű feliratokat helyezték el: Cementgyár (áthúzza!) A napokban kiosztásra kerülnek azok a postaládára kihelyezhető feliratok is, amelyek a Cement Infó bedobásától mentesítik a lapot kihordókat, ezáltal csökkentve munkájukat. A fenti akciókat a helyi, hangsúlyozom, nem a Zöld Völgyért Egyesület „aktivistái” kezdeményezték. Hogy ezek érthetőek és megérthetőek legyenek: értesítem a Tisztelt Lakosságot, hogy településünkön 15 fő állandó bükkösi lakos kezdeményezésével újabb civil szervezet alakult, a Bükkösdért Természetvédő és Emberjogi Egyesület, székhelye: Bükkösd, Kossuth u.71. Az alakuló ülés 2004. Június 3-án este volt a Civil Közösségi Központban (Kultúrház).Az egyesület elnöki tisztségét elvállaltam, elnökhelyettesnek Crivellari Brúnót és Litter Jánosnét, pénzügyi vezetőnek Ravadics Mihálynét választotta a tagság. A vezetőség minden tagja nevében nyilatkozhatom úgy, hogy igyekszünk legjobb tudásunk szerint képviselni a tagság, s céljaink által az egész település fejlesztési érdekeit. Az alábbiakban idézek az egyesület Alapszabályából, mely a célkitűzéseket tartalmazza:

- Falufejlesztés, a helyi-, illetve kistérségi szintű településfejlesztési, környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi fejlesztési programok kidolgozása, kezdeményezése és támogatása, különös tekintettel a fenntartható fejlődés elvein alapuló tevékenységekre.
- A Bükkösdön és környékén fellelhető környezeti, kulturális és történelmi értékek felkutatása, megbecsülése, megóvása, valamint a helyi szellemiség megújításának elősegítése, továbbörökítése a jövő nemzedékek számára.
- Helyi környezeti és társadalmi problémák felmérésének, kezelési stratégiájának, kidolgozásának elősegítése, közösségi akciók kezdeményezése, szervezése.
- Képessé tenni az embereket, a vállalkozásokat a helyi cselekvésre, részvételre, helyi közösségek létrehozására, fenntartására és támogatására. Demokratikus, nyílt párbeszéd kialakítása, elsajátításuk és alkalmazásuk elősegítése a helyi társadalmi érintkezések területén, szakemberek képzése, helyi vezetők, menedzserek kinevelése.
- A védett növények és állatok szélesebb körű megismertetése, az állatvédelmi törvényben meghatározottak betartása és betartatása. A helyi és térségi ifjúság környezettudatos nevelése, a fenti célokkal való megismertetése és céljainknak minél szélesebb körű elfogadtatása.

Az egyesület teljes Alapszabálya a Teleházban megtekinthető, Belépési nyilatkozat szintén ott, valamint a vezetőség tagjainál kapható. Az egyesületi munkával kapcsolatos további információkat a Falulapban tesszük közzé. Következő taggyűlésünket 2004. Június 10-én, 18.00 órakor tartjuk a Civil Közösségi Központban, melyen bárkit szívesen látunk. Fontosnak tartom megjegyezni, hogy ezt a tisztségemet (s gondolom, ehhez a vezetőség minden tagja csatlakozni fog) kizárólag munkaidőn kívül, politikai pártoktól és egyéb gazdasági érdekeltségektől függetlenül, szabad elhatározásomból látom el és összeegyeztethetőnek tartom a közhasznú társaságban betöltött ügyvezetői, valamint egyéb tisztségeimmel.

Tisztelettel: Kasza Andrea Zita

Riport Bakos Andorral, az új körjegyzővel

- *Tisztelt Jegyző úr! Szeretnénk bemutatni a falu lakói számára az újságunkon keresztül is. Először arra kérem, szóljon néhány szót saját magáról!*

- A Tolna megyei Bonyhádon születtem, jelenleg Szigetváron lakom. Nős vagyok, egy gyermek édesapja. Négy éve dolgozom önkormányzatoknál, ebből másfél évet körjegyzőként Szentlászló és Boldogasszonyfa községek körjegyzőségén.

- *Milyenek az első benyomásai a településről. Járt-e már korábban felénk, vagy csak most ismerte meg a Falut?*

- Korábban nem jártam még Bükkösdön, de a közeli Szentlőrinc polgármesteri hivatalában dolgoztam három hónapot, eztán eredményesen pályáztam a szentlászlói körjegyzői állásra. A faluval, jelenével, múltjával, kultúrájával, lakosságával, történetével még csak most ismerkedem. Az első benyomások a hivatalban értek igazából, ahol azt tapasztaltam, hogy szívesen fogadtak. A lakossággal való megismerkedésem még csak most van kialakulóban. Azt már most látom, hogy a népeség összetétele, gondolkodásmódja és problémái egészen mások, mint ahonnan idekerültem.

- *Mikor tart ügyfélfogadási időt, illetve mikor kereshetik fel a lakosok?*

- Az ügyfélfogadási időt a képviselőtestület határozta meg, az eddig kialakult rendje a hétfő, szerda és péntek. A hivatal más dolgozóhoz hasonlóan ebben az időpontban állok a rendelkezésükre.

- *Tervez-e olyan intézkedéseket tenni, amelyek gyökeresen eltérnek a jelenlegi gyakorlattól és a lakosságot közvetlenül érinteni fogják?*

- Ehhez először meg kell ismerni a jelenlegi gyakorlatot. Ezen felül vannak szakmai elképzeléseim, amelyek alapvetően egy modern, a kor igényeinek megfelelő, ügyfélcentrikus, a változásokhoz rugalmasabban alkalmazkodó, de mellette hatékony és költségkímélő közigazgatás elérését tűzik ki célul. Szeretnék egyfajta olajozottan működő rendszert kialakítani.

NYmTIT - Gyorsinfo

A Nyugat-Mecseki Információs Társulás hírei

Március folyamán a Radioaktív Hulladékokat Kezelő Közhasznú Társaság (RHK kht.) a Nyugat-Mecseki Társadalmi Információs Társulás, valamint a Noguchi Communications sikeresen szervezte meg azt a tájékoztató körutat, amely felkereste az összes olyan falut, amely érintett a tavaly év őszén újraindult kutatási programban.

A tájékoztató körút két fontos szempontból is hasznos volt. Egyrészt biztosította, hogy a program megvalósításáért dolgozó szakemberek és szakértők, egy olyan átfogó tájékoztatást adjanak a térségben élőknek, amely számukra vázolta a megkezdett munkák célját, ütemezését, és az azokkal együtt járó hatásokat.

Másrészt a találkozókön megfogalmazott - és megválaszolt - lakossági kérdésekből kiderült az, hogy az ott élők számára, melyek azok a problémák, és témák, amiket az elkövetkezendő időszakban a tájékoztatási munkában érdemes napirenden tartani, illetve részletesebben is bemutatni.

Jellemző sajátossága volt a lakosság által megfogalmazott kérdéseknek, és felvetéseknek az, hogy a résztvevők magyarul fogalmazták, nem "csomagolták be" a véleményüket. Ez a hozzáállás nagyban hozzájárult a tájékoztató körút sikeréhez, hiszen egybecsengett a szervezők szándékával, az érthető, pontos, és őszinte tájékoztatással. Erről mindenki személyesen is meggyőződhet majd, ha megtekinti azt a kb. egy órás videó-összeállítást, amelyben a szervezők azokat a jellemző kérdésekre adott válaszokat gyűjtötték egybe. A tájékoztató anyag hamarosan minden a NYmTIT munkájában résztvevő faluba eljut majd, s segíti azok informálását, akik nem tudtak részt venni személyesen a tájékoztató körút saját falujukban tartott találkozásán.

Ízelítőül néhány példa, - és zárójelben a rájuk adott válaszok lényege - a több mint félszáz kérdésből:

Megtudhatjuk-e, hol terveznek fúrásokat, lesz-e fúrás lakott területen?

(A találkozókön a szakemberek bemutatták a vizsgálandó területek térképét és elmondták, hogy a fúrások a falvak közigazgatási határain belül lesznek, - azaz a településekhez tartozó külterületeken, lakott területeket nem érintenek majd)

(folytatás a 10. oldalon)